Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	9Co/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8714211188
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Popovičová
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2023:8714211188.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. XXXX/XX, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia 93, proti žalovaným: 1. PK AUTO, spol. s r.o., so sídlom v Prešove, Duklianska 23, IČO: 31 733 174, zastúpený Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 28 a 2. SWAM servis s.r.o. so sídlom v Košiciach - Barci, Vozárova 1, IČO: 36 602 833, zastúpený JUDr. Igorom Raábom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o zaplatenie 4.514,59 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 02.06.2022 č.k. 45C/241/2015-850 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie") rozsudkom zamietol žalobu a žalovaným priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak v poradí druhým rozsudkom o nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovaným, keď mal za to, že nárok nie je dôvodný.

3. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobca ako kupujúci uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému 1. ako predávajúcemu z kúpnej zmluvy a založil ho na porušení povinnosti žalovaného 1. ako predávajúceho odstrániť vady vozidla, ktoré sa stalo predmetom kúpy v záručnej dobe. Voči žalovanému 2. uplatnil nárok na náhradu škody keď mal za to, že tento ako zhotoviteľ nevykonal opravu jeho motorového vozidla na základe zmluvy o vykonanie opravy v dňoch 19.5., 24.9. a 12.10.2012 riadne, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu spojky motorového vozidla žalobcu dňa 15.11.2012 na ceste na letisko vo Viedni, keď sa motorové vozidlo stalo nepojazdným.

4. Za škodu mu vzniknutú, uplatnenú v tomto konaní žalobca požadoval náklady na diaľničnú známku vzniknuté dňa 16.11.2012 za požičané vozidlo (15.11.2012 - 19.11.2012) vo výške 10 eur, úhradu za požičané vozidlo 19.11.2012 a 22.11.2012 za obdobie od 19.11. do 31.11.2012 vo výške 138,36 eur a 191,21 eur, dodatočné poplatky zo dňa 30.11.2012 s tým súvisiace vo výške 60 eur, znalecký posudok zo dňa 26.08.2013 v sume 80 eur, stratu na hodnote vozidla kým bolo v servise 5,77 % z hodnoty 16.401,90 eur vo výške 946,39 eur, za vytečenú klímu 04.11.2013 počas státia v servise MaH 69,98 eur, za PZP vo výške 141,02 eur a za havarijné poistenie 349,44 eur za dobu, kedy auto nemohol využívať (od 15.11.2012 do 04.10.2013, teda 323 dní zo sumy 159,36 eur a 394,88 eur), poštovné 5,30 eur (3x 1,10

eur a 2x 1 euro), 12.8.2014 faktúra 2130010853 vo výške 2.018,99 eur, 12.08.2014 úroky z omeškania, súdny poplatok a trovy zastupovania 184,70 eur, 121 eur a 198,20 eur. Celkovo vo výške 4.514,59 eur.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 415, § 420 ods. 1, 3 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení zo dňa 12.01.2021 sp. zn. 9Co/44/2020 dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol.

6. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že rozhodujúce skutočnosti, ktorými sú uzavretie leasingovej zmluvy medzi žalobcom ako kupujúcim a leasingovým nájomcom a žalovaným 1. ako predávajúcim a leasingovým prenajímateľom na základe kúpnej a leasingovej zmluvy zo dňa 29.10.2010, ktorej predmetom sa stalo motorové vozidlo Chevrolet Cruze LT 2,0 VCDi (110 kw/150 k) sedan vin KL1JF69RJAK730869 ev. č. C.; skutočnosť, že na ceste žalobcu do Viedne dňa 15.11.2012 došlo k udalosti, keď sa spojka na tomto motorovom vozidle úplne pokazila a vozidlo sa stalo nepojazdným; vykonanie opravy predmetného motorového vozidla u žalovaného 2. v dňoch 19.05., 24.09. a 12.01.2012 a ani rozsah opráv tam vykonaných neboli spornými, tieto skutočnosti vyplynuli z vykonaných dôkazov a ani strany sporu ich nerozporovali.

7. Pokiaľ predmetom zmluvného plnenia medzi žalobcom a žalovaným 2. bolo vykonanie opravy poruchy spojkového pedálu, ktorý sa nevracal do základnej polohy, pre posúdenie nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému 2. bolo významným zistenie, či k poškodeniu spojky dňa 15.11.2012 došlo následkom nesprávneho, resp. nedostatočného odstránenia vady spojkového pedálu žalovaným 2. pri poslednej oprave 12.10.2012. Významným bolo tiež zistenie, vychádzajúc zo záväzného pokynu odvolacieho súdu, či zo strany žalovaného 2/ nedošlo k porušeniu tzv. prevenčnej povinnosti (§ 415 Občianskeho zákonníka) v súvislosti s funkčnosťou spojkového pedálu. Bolo tiež významné, či neodstránená vada motorového vozidla nebola takou technickou závadou, ktorá by bránila ďalšej bezpečnej jazde. Otázka, či vada spojky dňa 15.11.2012 (ktorá sa prejavila spadnutím pedálu spojky počas jazdy úplne, auto poskočilo dopredu, dalo sa naštartovať na mieste, no pohnúť sa ním už nedalo) vznikla následkom nesprávneho, resp. nedostatočného odstránenia vady žalovaným 2/ pri oprave dňa 12.10.2012, bola otázkou vyžadujúcou odborné znalosti. Na jej zodpovedanie ponúkli strany sporu súkromné znalecké posudky a na ich návrh boli v konaní vypracované aj posudky znalcom a znaleckým ústavom ustanovenými súdom.

8. Pokiaľ ide o znalecký posudok č. 33/2013 z 22.08.2013, tento dôkazný prostriedok súd prvej inštancie nepovažoval za dôveryhodný, keďže v konaní vyšlo najavo, že A. B. E., ktorý znalecký posudok vypracoval, nie je znalcom zapísaným v zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. Nakoľko samotný A. B. E. tento právny úkon prezentoval ako znalecký posudok, tento dôkazný prostriedok súd nevyhodnotil ani ako odborné vyjadrenie osoby, ktorá má na to potrebné znalosti a nie je znalcom.

9. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie č. 14/2017 A. F. B., tento na pojednávaní dňa 12.11.2019 výslovne od záverov svojho odborného vyjadrenia ustúpil, čo odôvodnil konzultáciou so znalcom znaleckého ústavu súdneho inžinierstva krátko pred uskutočnením pojednávania, preto ani na závery tohto odborného vyjadrenia súd neprihliadal.

10. Znalecký posudok č. 10/2015 znalca Ing. Juraja Ovčarika, vypracovaný na žiadosť žalovaného 2. súd vyhodnotil ako nevierohodný dôkazný prostriedok, nakoľko tento nespĺňal náležitosti vyžadované zákonom, a to doložku, že znalec je si vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku.

11. Ako hodnoverné dôkazné prostriedky súd prvej inštancie vyhodnotil znalecký posudok č. 13/2017 znalca Ing. Milana Kozáka, vypracovaný na žiadosť žalobcu, ústne doplnenie tohto znaleckého posudku vykonané znalcom Ing. Milanom Kozákom na pojednávaní a tiež znalecký posudok č. 73/2019 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, doplnený č. úkonu 109/2021 a tiež ústne doplnený A. B. D. na pojednávaní, ktoré dôkazné prostriedky poslúžili súdu na preukázanie skutočností, ktoré vyžadujú odborné znalosti. Oba tieto znalecké subjekty mali k dispozícii rovnaké diely spojky, ktorých obhliadku vykonali. K znaleckému posudku znaleckého ústavu nevzniesla námietky ani jedna zo sporových strán a žalovaní sa s jeho závermi stotožnili, žalobca sa k nemu nevyjadril.

12. A. B. G. v rámci ústneho doplnenia znaleckého posudku č. 13/2017 označil opravu zo dňa 19.05.2012 vykonanú žalovaným 2. výslovne za primeranú, hoci si následne pri ďalších návštevách servisu vedel predstaviť, že žalovaný 2/ bude zisťovať poruchu hlbšie, čo rozvinul až po odporúčanie demontovať prevodovku a skontrolovať, v akom stave je hydraulické ložisko, spojka, prípadné prejavy úniku oleja z prevodovky. Znalecký ústav konštatoval nedostatok informácií o spôsobe diagnostiky poruchy, ktoré sú dôležité pre komplexné posúdenie, či v daných prípadoch servisy postupovali pri odstraňovaní porúch obvyklým spôsobom. Z doplnenia znaleckého posudku č. 73/2019 vyplynulo, že vada nebola odstránená úplne, keďže sa po opravách mala objaviť opakovane (na čo poukázal oj odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia, v ktorom padanie spojkového pedálu označil na neodstránené). Konkrétne pochybenie žalovaného 2/ však podľa názoru súdu prvej inštancie pri vykonaných opravách na základe vykonaného dokazovania nebolo možné konštatovať, keď napriek opätovnému vyskytnutiu sa vady a odporúčaniu na hlbší zásah do motorového vozidla ani jeden zo znalcov nesprávnosť či nedostatočnosť postupu žalovaného 2/ nekonštatoval.

13. Aj prípadným prijatím hodnotenia vykonanej opravy žalovaným 2. ako neúplnej, rozhodujúcim pre posúdenie nároku žalobcu podľa názoru súdu bolo, či existuje príčinná súvislosť medzi vadou spojky zo dňa 15.11.2012 a postupom žalovaného 2. pri oprave dňa 12.10.2012. K splneniu tohto predpokladu zodpovednosti žalovaných za škodu sa vo svojich posudkoch v rámci im zadanej úlohy vyjadrili A. B. G. a Ústav súdneho inžinierstva ® Žilinskej univerzity v Žiline s rôznymi závermi. Kým A. B. G. z technického hľadiska pripustil možnosť, že existuje súvislosť medzi závadou vytýkanou žalobcom a poruchou vozidla žalobcu dňa 15. 11. 2012, znalecký ústav nedospel k záveru o príčinnej súvislosti medzi poruchou prejavujúcou sa občasným nevrátením pedála spojky do vrchnej polohy a poruchou - poškodením spojky, k akej došlo na motorovom vozidle v Rakúsku. V doplnení posudku znalecký ústav konštatoval, že nezistil žiadny technicky prijateľný mechanizmus, v dôsledku ktorého by mohla vada spojky zo dňa 15.11.2012 vzniknúť ako následok nesprávneho, resp. nedostatočného odstránenia vady žalovaným 2. pri oprave 12.10.2012. Rozdielnosť záverov znalcov vyplývala zo skutočnosti, že A. B. G. prijal ako východisko poškodenia lamely spojky jej prekĺzanie, ktoré viedlo k tepelnej degradácii, a tým k celkovej deštrukcii spojkovej sústavy. Tepelné poškodenie spojky môže viesť až k poškodzovaniu gufera hydraulického ložiska a následnej kontaminácii spojkovej sústavy prevodovým olejom. Znalecký ústav sa s takým záverom znalca nestotožnil, keď prekĺzanie spojky podľa jeho záverov zo spisového materiálu nevyplynulo. V podrobnej, prehľadnej, logicky nadväzujúcej a zrozumiteľnej posudkovej časti označil znalecký ústav opotrebenie gufera, resp. jeho neschopnosť utesniť skriňu prevodovky od priestoru spojky, na rozdiel od A. B. G., za príčinu a nie následok poškodenia spojky. Vyhodnotil ako zrejmé, že pri nehode v Rakúsku išlo o poruchu v systéme vypínania spojky, konštatoval poškodenie spojkovej lamely z dôvodu kontaminácie obloženia lamely spojky prevodovým olejom, príčinou ktorej bol únik olejovej náplne z prevodovky do priestoru spojky cez nefunkčné gufero pracovného spojkového valca, následkom čoho dochádzalo k prekĺzavaniu spojky s postupným tepelným preťažovaním. Z technického hľadiska vyhodnotil znalecký ústav ako takmer nemožné, aby občasné nevracanie sa spojkového pedálu spôsobilo zamastenie spojkovej lamely, na rozdiel od A. B. G., ktorý to označil za veľmi pravdepodobné. Podľa znaleckého ústavu, ak by dochádzalo k dlhodobému prekĺzaniu, lamela by nebola spálená iba z jednej strany (čo ale bolo zistené jej obhliadkou). Občasné nevracanie pedálu spojky sa pritom do určitej miery mohlo na poškodení lamely spojky spolupodieľať, avšak nebolo možné to jednoznačne preukázať.

14. Súd prvej inštancie tak na základe záverov znaleckého ústavu nepovažoval za preukázaný kauzálny nexus medzi poruchou prejavujúcou sa ako nevracanie sa spojkového pedálu do pôvodnej polohy a vznikom žalobcom tvrdenej škody. Za podstatné hľadisko pri hodnotení znaleckých posudkov považoval súd to, že prekĺzanie spojky skutočne nemá oporu v obsahu súdneho spisu, keď ho neuvádzal žalobca a nevyplynul ani z vykonaného dokazovania. Navyše, znalecký ústav tiež dôvodil, že ak by k prekĺzaniu spojky dochádzalo, auto by sa nedalo používať, pričom opak vyplynul jednoznačne z tvrdení žalobcu i z vykonaného dokazovania. Hoci dôkazné prostriedky nemajú predpísanú silu (čl. 15 ods. 2 Základných princípov C.s.p.), pri hodnotení rozdielneho záveru o príčinnej súvislosti vzal súd prvej inštancie do úvahy postavenie znaleckého ústavu ako najvyššej odbornej inštancie v súdnom konaní, ktoré explicitne vyplýva zo zákonnej úpravy predpokladov jeho pribratia do konania (§ 207 ods. 3 C.s.p.).

15. Na základe uvedeného tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi vadou nevracania sa spojkového pedálu a jej neodstránením a škodovou udalosťou zo dňa 15.11.2012 nie je daná príčinná súvislosť.

16. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že sa od nebo ako spotrebiteľa nevyžaduje, aby dodávateľovi pri reklamácii uviedol príčiny vady. Príčinu reklamovaného nevracajúceho sa spojkového pedálu nevedel ustáliť ani znalecký ústav a ani A. B. G.; v tomto smere však žalobcu dôkazné bremeno podľa názoru súdu nezaťažovalo. Na žalobcovi bolo len, napriek tomu, že je spotrebiteľ, aby preukázal splnenie predpokladov vzniku škody, a to zavinenie, ktoré sa prezumuje; porušenie povinnosti žalovaných - neodstránenie nevracajúceho sa spojkového pedálu v záručnej dobe, vznik škody, ktorou bola udalosť zo dňa 15.11.2012 a príčinnú súvislosť medzi nimi.

17. Aj vzhľadom na závery znaleckého posudku Ing. Juraja Ovčarika, ktorý v závere vylúčil, že by príčinou poškodenia spojky bolo, že niekedy ostáva visieť spojkový pedál asi v dvoch tretinách chodu, súd považoval tento znalecký posudok za listinný dôkaz podporujúci záver o nepreukázaní zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaných za škodu, rovnako ako list Chevroletu CEE Kft., org. zl. adresovaný žalobcovi, predložený žalobcom, v ktorom bolo konštatované nadmerné opotrebenie spojkového mechanizmu. Za zmienku podľa názoru súdu stojí, že po tom, ako spoločnosť MaH, spol. s.r.o. vymenila celú spojkovú sústavu, k ďalšiemu znefunkčneniu spojky žalobcu s obdobnými prejavmi ako 15.11.2012 došlo v marci 2016, ako vyplynulo zo správy Autoservisu Martin Klus.

18. Predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je protiprávne konanie (porušenie určitej povinnosti) škodcu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou a zavinenie, ktoré sa predpokladá.

19. Nárok na náhradu škody voči žalovanému 1. žalobca uplatnil ako kupujúci a založil ho na porušení povinnosti žalovaného 1. ako predávajúceho opraviť vozidlo v záručnej dobe. Povinnosti predávajúceho vo vzťahu k vadám, ktoré sa vyskytnú počas záručnej doby upravuje § 612 a nasl. Občianskeho zákonníka, konkrétne § 619 a nasl. a predpokladom tohto nároku je porušenie povinnosti predávajúceho odovzdať vec bez vád, výskyt vady v zákonom stanovenej lehote a príčinná súvislosť medzi nimi. Spôsob odstránenia vady, resp. to, či predávajúci rešpektuje právo prináležiace kupujúcemu z jeho zodpovednosti za vady a splní tak svoju zákonnú povinnosť, je riešené rozdielne vzhľadom na povahu vád. Podmienkou je ich uplatnenie v záručnej dobe, inak práva zaniknú a nie je možné sa ich úspešne domáhať na súde. Pre toto konanie nebolo podľa názoru súdu prvej inštancie podstatné to, či žalobca uplatnil svoje nároky voči žalovaným v záručnej dobe, alebo plynutie týchto nárokov vzhľadom na okamih vzniku vady a ich uplatnenie, keďže žalobca neuplatnil v konaní žalobou žiaden nárok zo zodpovednosti za vady (zľava z kúpnej ceny, odstúpenie od zmluvy, nárok na splnenie povinnosti vykonať opravu či výmenu veci a pod.). Ani prípadné nesplnenie povinnosti žalovaného 1., a to aj prostredníctvom žalovaného 2., (aj keď zo žiadneho tvrdenia nevyplynulo, že by sa žalobca na žalovaného 1. obrátil priamo), odstrániť vadu nevracajúceho sa spojkového pedálu, nezakladá nárok žalobcu na náhradu škody, pokiaľ škoda, ktorú žalobca uplatnil v tomto konaní a ktorá mu mala vzniknúť, nebola v príčinnej súvislosti s neodstránenou vadou nevracajúceho sa spojkového pedálu. Ako už bolo skôr konštatované, vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie ustálil, že medzi vadou nevracania sa spojkového pedálu a jej neodstránením a škodovou udalosťou zo dňa 15.11.2012 nie je daná príčinná súvislosť. Iná situácia by bola, ak by v dôsledku opakujúcej sa vady a jej neodstránenia žalobcovi vznikla škoda. Táto skutočnosť však v konaní preukázaná nebola. V prípade žalobcu je neodstránenie tejto vady prostredníctvom žalovaného 2. bez právneho významu, keďže nepredstavuje porušenie takej právnej povinnosti žalovaného 1., ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so škodou, vzniknutou žalobcovi dňa 15.11.2012. Podľa názoru súdu prvej inštancie je zodpovednosť žalovaného 1. v tomto prípade podmienená zodpovednosťou žalovaného 2.

20. Pokiaľ odvolací súd uložil súdu prvej inštancie skúmať prípadné porušenie prevenčnej povinnosti žalovaným 2. v súvislosti s kontrolou správnosti fungovania spojkového pedálu po vykonaní opravy, významným bolo zistenie, či neodstránená vada motorového vozidla (padanie spojkového pedálu) nebola takou technickou závadou, ktorá by bránila ďalšej bezpečnej jazde, ako tvrdil žalobca.

21. Po aplikácii ust. § 415 Občianskeho zákonníka a po vykonaní potrebného dokazovania (výsluch svedka A. H.) súd prvej inštancie zistil, že žalovaný 2. pri návšteve a pristavení vozidla 24.09.2012 a 12.10.2012 nezistil nevracanie sa spojkového pedálu. Vykonal predpísané postupy dané výrobcom pre odstránenie vady a po ich uskutočnení si vozidlo žalobca dňa 12.10.2012 prevzal s fungujúcim spojkovým pedálom. Žalovaný 2. po oprave vykonal úkony na preverenie funkčnosti spojky so záverom,

ktorý umožňoval odovzdať vozidlo žalobcovi na jeho užívanie. Zo samotnej výpovede žalobcu pritom vyplynulo, že vada sa opakovane vyskytla až s určitým časovým odstupom od vykonaných opráv.

22. Z týchto zistení súd ustálil, že žalovaný 2. neporušil svoju právnu povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia autorizovaného servisu vykonať všetko potrebné na odstránenie vytýkanej vady a neporušil ani prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z § 415 Občianskeho zákonníka. Aj keď v konaní bolo preukázané, že žalovaný 2. neodstránil vadu úplne, resp. ju odstránil len dočasne, toto zistenie nemá vplyv na výsledok konania, ale len dáva možnosť žalobcovi uplatniť nároky kupujúceho vyplývajúce z § 623 Občianskeho zákonníka, ktoré však neboli predmetom tohto konania. Na záver súd konštatoval, že pokiaľ žalobca v konaní pred súdom opakovane uvádzal, že jazda takým vozidlom nemohla byť bezpečná, na druhej strane súd zistil, že žalobca napriek tomu vozidlo užíval, z čoho možno usúdiť, že sám takúto jazdu za nebezpečnú nepovažoval alebo bol s možnosťou vzniku škody prinajmenšom uzrozumený. Prevenčná povinnosť zaťažuje pritom aj jeho samého.

23. Na základe týchto záverov žalobu voči obom žalovaným zamietol.

24. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

25. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. O trovách konania navrhol rozhodnúť tak, že ich náhradu stranám sporu neprizná. Na zdôvodnenie odvolania uviedol, že žalobcovi nie je zrejmé, ako súd dospel k skutkovému záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovanými a škodou vzniknutou žalobcovi. Znalec A. G. a znalec Ing. Tomaško výslovne uviedli, že vada nebola riadne odstránená. Súd však dospel k úplne opačnému skutkovému záveru. Žalobca ako spotrebiteľ a laik reklamoval vady motorového vozidla v dňoch 12.01., 19.05., 12.10. a 21.11.2012, pričom ako spotrebiteľ nie jej povinný uviesť príčiny vady a návod na jej odstránenie. Pokiaľ žalovaný 2. mal za to, že vada sa na vozidle nevyskytuje, mal to žalobcovi písomne oznámiť. Rozporované pritom nebolo, že v prípade poruchy dňa 15.11.2012 sa pedál nevrátil do východiskovej polohy a v tejto polohe už zotrval. Obaja znalci uviedli, že príčinu tejto vady nedokážu objasniť. Ak ju teda nedokázali ani po opakovanom znaleckom skúmaní vysvetliť dvaja znalci, nie je zrejmé, na základe čoho jej mal rozumieť žalobca. Po ôsmich rokoch vedenia súdneho konania by malo byť minimálne zrejmé, že po technickej stránke ide o veľmi neobvyklý prípad, na ktorom sa nedokážu zhodnúť ani odborne spôsobilí znalci. Je preto otázne, či následky tejto situácie má znášať spotrebiteľ. Žalobca si kúpil vozidlo, aby mohol na ňom bez problémov jazdiť. Tento základný účel zmluvy naplnený preukázateľne nebol. Všetci znalci sa zhodli na tom, že opotrebovanie spojky sa prejavuje dlhodobo a predtým až úplne vypovedá funkčnosť, dáva dostatok signálov, že nie je v poriadku. Žalobcovi nikdy nebola preukázaná nesprávna technika jazdy. Súd mal preto uprednostniť spotrebiteľský výklad. Žalobca nechcel od žalovaných nič viac, než vykonanie celkovo štvrtej opravy spojky, keď všetky predchádzajúce opravy boli bez výsledku. Neexistuje dôvod, pre ktorý by žalovaný 1. prostredníctvom žalovaného 2. nemal mať povinnosť opraviť motorové vozidlo. Všetci znalci sa zhodli na tom, že nepravidelne sa nevracajúci spojkový pedál je vážnou vadou spôsobujúcou neštandardné správanie vozidla. K tomuto záveru nie je potrebné ani znalecké dokazovanie. Žalobca používal vozidlo, nakoľko iné vozidlo nemal a vada mu bola opakovane odstraňovaná s ubezpečením, že sa už nevyskytne. Názor súdu v tomto smere je preto arbitrárny. V súvislosti s posúdením nároku na náhradu škody v prípade vykonania opravy treťou osobou poukázal na judikát R 59/2020. Súd tu ustálil, že v prípade odstránenia vady diela treťou osobou určenou objednávateľom za predpokladu, že zhotoviteľ vady diela neodstráni ani v dodatočnej primeranej lehote, má objednávateľ voči zhotoviteľovi právo na zľavu z ceny diela podľa ust. § 564 v spojení s ust. § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie vád treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, predstavujú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela nárok objednávateľa na náhradu škody voči zhotoviteľovi podľa ust. § 440 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Najvyšší súd tak judikoval, že podľa ust. § 440 ods. 1 Obchodného zákonníka, nároky z vád tovaru sa nedotýkajú nároku na náhradu škody alebo na zmluvnú pokutu. Napadol aj výrok o trovách konania, ktorý sa mu zdá nespravodlivý. Žalobca nemohol sám vykonať analýzu skutočnej príčiny poruchy dňa 15.11.2012, ktorej stanovenie záviselo od výsledkov znaleckého skúmania. Obaja žalovaní pritom dosiahli pri svojej činnosti zisk, preto je namieste aplikácia ust. § 257 C.s.p.

26. Žalovaný 1. vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Správne súd prvej inštancie pristúpil k vykonaniu dokazovania znaleckým ústavom tak, ako vyplýva z § 207 ods. 3 C.s.p., pričom z doplnenia č. 1 k znaleckému posudku č. 73/2019 jednoznačne vyplýva, že nebol zistený žiaden technický prijateľný mechanizmus, v dôsledku ktorého by mohla vada spojky dňa 15.11.2012 vzniknúť ako následok nesprávneho, resp. nedostatočného odstránenia vady žalovaným 2. pri oprave dňa 12.10.2012. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie vyplývajú z odôvodnenia bodu 54. - 61. rozsudku.

27. Žalovaný 2. vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Spôsob poškodenia komponentov spojky uvádzaný znalcom Ing. Miroslavom Tomáškom je evidentne rozdielny ako poškodenie spojky uvádzané znalcom Ing. Milanom Kozákom. V kontexte výsluchu znalca Ing. Milana Kozáka, ktorý jasne opísal prejavy prekĺzania, ktoré nemajú oporu v správaní sa vozidla opisovaným žalobcom je možné považovať závery znaleckého posudku č. 13/2017 za málo dôveryhodné a nevhodné pre založenie potenciálnej zodpovednosti žalovaného 2. Nárok žalobcu nemožno považovať za nárok na zľavu z kúpnej ceny, preto je rozhodnutie NS SR R 59/2020 na daný prípad nepoužiteľné.

28. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaných zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

29. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.") v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

30. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

31. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.11.2023 o 09.50 hod. v poj. miestnosti č. dv. 201/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.11.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

32. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

33. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

34. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

35. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

36. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vyporiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

37. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

38. Žalobca v danom konaní uplatnil voči žalovaným nárok na náhradu škody voči žalovanému 1. ako kupujúci a založil ho na porušení povinností tohto žalovaného ako predávajúceho opraviť vozidlo v záručnej dobe. Nakoľko v tomto konaní žalobca neuplatnil voči žalovanému 1. nároky zo zodpovednosti za vady, čo ani nebolo predmetom tohto konania, ako správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ani prípadné nesplnenie povinnosti žalovaného 1. (a to ani prostredníctvom žalovaného 2.) odstrániť vytýkanú vadu nevracajúceho sa spojkového pedálu nemôže založiť nárok žalobcu na náhradu škody voči tomuto žalovanému (vyplývajúci zo zmluvného vzťahu, ktorým je kúpna zmluva), pokiaľ škoda, uplatnená žalobcom v tomto konaní a ktorá mu mala podľa jeho tvrdení vzniknúť, nebola v príčinnej súvislosti s neodstránenou vadou nevracania sa spojkového pedálu. Ako už bolo skôr uvedené, predmetom tohto konania nie je nárok žalobcu vyplývajúci zo zodpovednosti za vady predanej veci (motorového vozidla), teda ani nárok na vykonanie „štvrtej“ opravy spojky, ako žalobca udáva v odvolaní. Preto neobstojí odvolacia námietka, ktorou vytýka odvolateľ súdu prvej inštancie pochybenie, keď neuložil žalovaným vykonať štvrtú opravu spojky a tvrdí, že neexistuje dôvod, pre ktorý by žalovaný 1. prostredníctvom žalovaného 2. nemal mať povinnosť opraviť motorové vozidlo.

39. Správne súd prvej inštancie subsumoval nárok žalobcu voči žalovaným pod ust. § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý vychádza zo zodpovednosti za škodu a ktorý sleduje účel, aby bola nahradená majetková ujma vzniknutá následkom porušenia právnej povinnosti alebo v dôsledku inej právom uznanej skutočnosti. V danom prípade niet pochýb o tom, že ujma ako prípadne vzniknutá škoda žalobcovi nespočíva vo vadnosti samého predmetu dojednanej opravy, ale v tvrdení žalobcu o tom, že došlo k znehodnoteniu opravovanej veci v dôsledku vadne vykonanej opravy voči žalovanému 1. a voči žalovanému 2., táto ujma mala vzniknúť ako následok vadného plnenia (vadného vykonania opravy), ide teda jednoznačne o nárok na náhradu škody, ktorý správne súd prvej inštancie právne posudzoval v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka.

40. Správne preto súd prvej inštancie zameral dokazovanie na zodpovedanie otázky, či k poškodeniu spojky dňa 15.11.2012 došlo následkom (ne)nesprávneho, resp. (ne)dostatočného odstránenia vady spojkového pedálu žalovaným 2. pri poslednej oprave dňa 12.10.2012, čo by pri kladnom zodpovedaní tejto otázky, a teda, že k takémuto porušeniu povinnosti žalovaným 2. došlo znamenalo, že zároveň došlo aj k porušeniu povinnosti žalovaným 1. vyplývajúcej zo zmluvného vzťahu založeného kúpnou zmluvou uzavretou so žalobcom.

41. Za účelom zodpovedania tejto otázky, ktorá vyžadovala odborné znalosti súd prvej inštancie vychádzal z výsledkov znaleckého skúmania, a teda zo záverov znalcov obsiahnutých v znaleckých posudkoch, prípadne z vypočutia znalcov pred súdom.

42. Ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, v danom prípade bolo či už stranami sporu alebo cestou znalcov (znaleckého ústavu) ustanovených súdom podaných viacero znaleckých posudkov a vyjadrení znalcov, ktoré dôkazné prostriedky súd vyhodnotil v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 191 C.s.p.

43. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

44. Podľa § 191 ods. 2 C.s.p. vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

45. Niet pochýb o tom, že hodnotenie znaleckého posudku ako dôkazu vykonaného súdom môže spočívať len v tom, či sa v konkrétnom prípade takýto dôkaz javí ako vierohodný, či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám správneho myslenia a či znalec vychádzal zo zistených skutočností. Hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, súd môže hodnotiť len presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, k zásadám logického myslenia a jeho súlad s podstatnými vykonanými dôkazmi. Pokiaľ sa s jeho závermi nestotožňuje, musí tento svoj postoj v rozhodnutí odôvodniť.

46. Pokiaľ má súd pri rozhodovaní k dispozícii dva, prípadne viac znaleckých posudkov s rozdielnymi závermi o tej istej otázke, má ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nebude vychádzať zo záveru iného znaleckého

posudku. Pre takúto úvahu je namieste vypočuť znalcov, a pokiaľ by ani takýmto spôsobom nebolo možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, je potrebné dať závery preskúmať iným znalcom, prípadne nariadiť doplnenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom so zameraním na zodpovedanie relevantných otázok.

47. Súd prvej inštancie sa dôsledne riadil zásadami vyplývajúcimi z vyššie cit. ust. § 191 C.s.p., relevantným spôsobom zdôvodnil, prečo niektoré z dôkazných prostriedkov pokladal za nevierohodné, prečo k niektorým dôkazným prostriedkom neprihliadol a teda z nich ani pri hodnotení dôkazov nevychádzal, dostatočne jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, ako jednotlivé znalecké posudky posudzoval jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach a tiež ako dospel k záveru o tom, že v danom prípade nie je daná príčinná súvislosť medzi poruchou prejavujúcou sa občasným nevrátením pedála spojky do vrchnej polohy a poruchou - poškodením spojky, ku ktorej došlo na motorovom vozidle žalobcu v Rakúsku. Pri vyvodení skutkového záveru, že neexistuje žiaden technický prijateľný mechanizmus, v dôsledku ktorého by mohla vada spojky zo dňa 15.11.2212 vzniknúť ako následok nesprávneho, resp. nedostatočného odstránenia vady žalovaným pri oprave dňa 12.10.2012 vychádzal zo záverov znaleckého posudku a jeho doplnenia vykonaného znaleckým ústavom - Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (znalecký posudok č. 73/2019 doplnený č. úkonu 109/2021 a tiež ústne doplnený výsluchom znalca Ing. Miroslava Tomaška), ktoré dôkazné prostriedky súd vyhodnotil jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, a to predovšetkým so znaleckým posudkom č. 13/2017 znalca Ing. Milana Kozáka, ktorý bol doplnený znaleckým posudkom č. 13/2017 a tiež výsluchom tohto znalca.

48. Dôvodom zamietnutia žaloby voči žalovaným bolo, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti (kauzálneho nexu) medzi poškodením spojky dňa 15.11.2012 a vykonaním opravy tohto spojkového pedálu žalovaným 2. pri poslednej oprave dňa 12.10.2012. Bez splnenia tohto predpokladu nemožno považovať nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovaným v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka za preukázaný. Správne preto súd prvej inštancie žalobu voči obom žalovaným zamietol.

49. Dôvodom zamietnutia žaloby nebolo, že by žalobca ako spotrebiteľ neuviedol príčiny vady a návod na jej odstránenie, či už žalovanému 2. pri odovzdaní predmetného motorového vozidla na opravu alebo žalovanému 1., ako uvádza v odvolaní. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by žalovaný 2. mal písomne oznámiť žalobcovi, že na motorovom vozidle sa nevyskytuje žiadna vada, ako nesprávne uvádza žalobca v odvolaní. Zamietnutie žaloby súdom nebolo ani založené na tomto dôvode.

50. Bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k touto konaniu je odkaz žalobcu na judikát R 59/2020, keďže žalobca v tomto prípade neuplatňoval nárok zo zodpovednosti za vady, medzi ktorý patrí aj nárok na zľavu z ceny diela, ale nárok na náhradu škody.

51. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, správne súd prvej inštancie po aplikácii ust. § 255 ods. 1 C.s.p. dospel k záveru, že žalovaným patrí nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže boli v konaní plne úspešní. V danom prípade, aj keď dôvodnosť nároku závisela od odborného posúdenia, nemožno aplikáciou ust. § 257 C.s.p. dospieť k záveru, že žalobcovi patrí čo i len čiastočný nárok na náhradu trov konania. Niet pochýb o tom, že žalobca bol v plnom rozsahu neúspešný, teda v základe uplatneného nároku, keď ani časť uplatneného nároku mu nebola v tomto konaní priznaná.

52. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

53. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).